

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/259/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219233
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5713219233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov -1/ T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., ul. S. E. XXXX/XX, 2/ K. L., nar. X.X.XXXX, bytom M., ul. S. E. XXXX/XX, obidvaja v zastúpení právne splnomocneným zástupcom Mgr. Petrom Balážom, advokátom so sídlom P. Y. XX, Y., proti žalovanej -U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. F. XXXX/XX, XXX XX U., v zastúpení právne splnomocneným zástupcom JUDr. Michalom Sklenárom, advokátom so sídlom H. XX, XXX XX F., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na základe odvolania žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/340/2013-533 zo dňa 25.4.2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch:

- o zamietnutí žaloby (výrok II.),
- o náhrade trov prvoinštančného konania (výrok III.).

N e d o t ý k a sa rozsudku v odvolaní nenažadnutom výroku I., v ktorom návrh žalovanej na prerušenie konania okresný súd zamietol.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcom 1/, 2/.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) vo výroku I. zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania uplatnený z dôvodu podania sťažnosti na Európsky súd pre ľudské práva proti uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 416/2017-24 zo dňa 31.8.2017. Vo výroku II. zamietol žalobu. Vo výroku III. priznal žalovanej náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalobcom 1/, 2/. Dodal, že o jej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Za nedôvodnú vyhodnotil žalobu, ktorou sa žalobcovia dňa 20.12.2013 domáhali voči žalovanej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na Okresnom úrade Martin, odbor katastrálny, na LV č. XXXX ako : a.) 3-izbový byt č. 21, nachádzajúci sa na ul. Rázusovej v Martine č. vchodu 1, na 6. nadzemnom podlaží bytového domu, súpis. č. XXXX (postaveného na parcele registra „C“, č. 3045/26) b.) spoluvlastnícky podiel 1/30-ina (teraz 7115/213640-in) na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, súpis. č. XXXX c.) spoluvlastnícky podiel 1/30 (7115/213640) v pozemku evidovanom ako parcela registra „C“ č. 3045/26 zastavané plochy a nádvoria o výmere 347 m² (ďalej len „nehuteľnosti“).

3. Hoc žaloba o určenie vlastníckeho práva bola podaná ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, okresný súd ju vyhodnotil za žalobu uplatnenú podľa § 137 ods. 1 písm. c) Civilného sporového

poriadku vzhľadom na princíp okamžitej aplikability tejto procesnoprávnej normy. Následne posudzoval otázku vecnej legitímácie v spore a otázku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

4. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby, v ktorom žalobcovia uviedli, že predmetné nehnuteľnosti boli predmetom dobrovoľnej dražby vykonanej dražobníkom, obchodnou spoločnosťou IURIDICA Slovakia, s. r. o. Žilina. Dražba sa konala 27.10.2005, navrhovateľom dražby bolo Spoločenstvo vlastníkov bytov Rázusova 1, ktoré malo pohľadávky voči žalobcom. Vydražiteľom spornej nehnuteľnosti sa stal T. W., nar. XX.X.XXXX, vtedy bytom J. Y. XXXX/XX, Y., cena dosiahnutá vydražením bola 18.588,60 eur (560.000,- Sk). Priebeh dražby bol osvedčený v notárskej zápisnici č. N 558/2005, Nz 50712/2005, Ncr 1S50100/2005 JUDr. Zdenkom Pijakom, notárom so sídlom D. H.. XX, A.. Dražba bola vykonaná v rozpore s platnými predpismi a oni (žalobcovia) sa úspešne dovolali určenia jej neplatnosti podľa § 21 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách, Okresný súd Ružomberok v konaní č. 3C/14/2007 určil neplatnosť dražby a Krajský súd v Žiline rozsudkom v konaní č. 9Co/204/2010 označený rozsudok Okresného súdu Ružomberok potvrdil.

5. Žalobcovia tvrdili ďalej, že predmetný byt vydražil T. W., stal sa jeho vlastníkom titulom osvedčenia o dražbe Nz 50712/05 - Z 2351/05 - 878/05, do času spisania žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby bol byt predmetom ďalšieho prevodu, jeho ďalším vlastníkom sa stal Marek Potaš, následne byt nadobudli do podielového spoluvlastníctva Y. A. a E. A. a v dobe podania žaloby o určenie vlastníctva k bytu na liste vlastníctva č. XXXX je vedená ako vlastníčka žalovaná titulom kúpnej zmluvy vklad ktorej bol povolený pod V 4699/2010 dňa 1.12.2010.

6. Žalobcovia zdôraznili, že neplatnou dražbou nehnuteľnosti došlo k neoprávnenému zásahu do ich vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k bytu videli v tom, že iba pozitívne súdne rozhodnutie môže byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri, bez tohto určenia je ich právne postavenie ohrozené alebo neisté. Určovací výrok súdu o tom, kto je vlastníkom nehnuteľností odstráni ohrozenie, neistotu alebo neurčitost' v ich právnom postavení. Žiadali súd, aby určil ich vlastnícke právo k presne vyšpecifikovaným nehnuteľnostiam a uložil povinnosť žalovanej ich vypratať do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

7. Žalovaná sa bránila tým, že vlastnícke právo k predmetu sporu nadobudla na základe kúpnej zmluvy dňa 6.10.2010 od predávajúcich E. A. a Y. A.. V čase podpisu kúpnej zmluvy na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. T., okres Martin, sa nenachádzali žiadne informatívne poznámky, a dokonca také poznámky na liste vlastníctva neboli uvedené ani počas prebiehajúceho konania o neplatnosť dražby. Ak by mala vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní o neplatnosť dražby, nepristúpila by k uzavretiu kúpnej zmluvy. Žiadala súd, aby mal na zreteli jej dobromyseľnosť pri nadobúdaní vlastníckeho práva k posudzovanej nehnuteľnosti, ďalej aj tú okolnosť, že žalobcovia v zmysle platnej právnej úpravy mali možnosť podať návrh na zápis informatívnej poznámky pre budúcich nadobúdateľov.

8. Okresný súd nepochyboval o tom, že žalobcovia 1/ a 2/ boli predchádzajúcimi vlastníckymi predmetných nehnuteľností. Tie boli predmetom neplatnej dražby, súdy (Okresný súd Ružomberok aj Krajský súd v Žiline) konštatovali, že touto dražbou došlo k zásahu do vlastníctva žalobcov k bytu, preto v aktuálnom spore sú aktívne vecne legitimovaní. Žalovaná je zapísaná ako vlastníčka bytu na liste vlastníctva č. XXXX, preto je pasívne vecne legitimovaná. Napokon súd uzavrel, že žalobcovia 1/ a 2/ preukázali naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, keďže dražba na základe ktorej boli pozbavení svojho vlastníctva, bola určená súdom za neplatnú a výrok súdu, kto je vlastníkom nehnuteľností, odstraňuje ohrozenie, neistotu alebo neurčitost' v právnom postavení žalobcov.

9. Okresný súd z dokazovania mal za preukázané, že dňa 27.10.2005 dražbu bytu a jej prísl. vykonal dražobník - JURIDICA Slovakia, s. r. o. na návrh navrhovateľa dražby - Spoločenstvo vlastníkov bytov, Rázusova 1, Martin, ktoré malo pohľadávky voči žalobcom, stalo sa tak na základe zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov s tým, že vydražiteľom bytu a príslušenstva sa stal T. W., cena dosiahnutá vydražením bola 18.585,60 eur. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/14/2007-315 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/204/2010 o určení neplatnosti dražby konanej dňa 27.10.2005, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.11.2010.

10. Vydražiteľ, T. W. predmetný byt s príslušenstvom predal kupujúcemu Marekovi Potašovi kúpnu zmluvou zo dňa 4.11.2005, právne účinky vkladu nastali 23.11.2005. Uvedenú skutočnosť preukazuje aj obsah spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Martin sp. zn. V 4003/05.

11. Marek Potaš predmetné nehnuteľnosti následne previedol kúpnu zmluvou zo dňa 24.11.2005, na kupujúceho - spoločnosť BOBI, s. r. o., IČO: 36 425 800, so sídlom Tajovského 1, Martin, vklad bol povolený dňa 13.1.2006 pod sp. zn. V 4067/05, túto skutočnosť preukazuje tiež obsah spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Martin.

12. Spoločnosť BOBI, s. r. o. nehnuteľnosti predala na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 2.12.2005 kupujúcim E. A., nar. XX.X.XXXX a Y. A., nar. XX.X.XXXX, vklad bol povolený dňa 18.1.2006, čo preukazuje aj obsah pripojeného spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Martin sp. zn. V 4222/05.

13. Žalovaná sa stala vlastníčkou bytu a podielu na spoločných častiach a zariadeniach k bytu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6.10.2010, ktorú predávajúci - manželia A. uzatvorili so žalovanou ako kupujúcou zastúpenou na základe generálnej plnej moci H. J. (matkou žalovanej), vklad uvedenej zmluvy bol povolený na základe rozhodnutia Správy katastra Martin 1.12.2010 pod sp. zn. V 4699/10.

14. Rozhodnutím súdu o neplatnosti dražby zanikli účinky príklepu ku dňu jeho udelenia, to znamená, že vydražiteľ bytu T. W. nenadobudol vlastnícke právo k predmetu sporu, následne všetky ďalšie realizované prevody mali podľa názoru súdu charakter prevodov medzi nevlastníkmi.

15. Okresný súd po stránke hmotného práva aplikoval ustanovenie § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a vychádzal aj z právneho významu ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

16. V súdnej veci sa žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva k vymedzeným nehnuteľnostiam z dôvodu, že v dôsledku neplatnosti dražby vydražiteľ sa nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností, preto všetky ďalšie prevody boli realizované nevlastníkmi, sú absolútne neplatné pre rozpor s právnou zásadou „nemo plus iuris“, čo znamená, že nikto nemôže previesť na druhého/druhých viac práv, než má on sám. Na druhej strane žalovaná sa bránila tým, že bola v absolútne dobrej viere, robila úkon s dôverou v určitý jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav, dôrazne žiadala, aby súd zohľadnil uvedené pri posudzovaní žaloby. V tejto súvislosti odkázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 549/2015-33, z ktorého napokon vychádzal aj okresný súd najmä opierajúc sa o právne úvahy v ods. 14, 15, 16 nálezu, ktoré v rovine aj individuálneho premietnutia do rozhodovania v aktuálnom spore okresný súd podrobnejšie rozoberá v bode 22 písomného odôvodnenia rozhodnutia.

17. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcov o tom, že aplikácia záverov nálezu z roku 2016 na prípad, okolnosti ktorého sa začali odvíjať v roku 2005 je v rozpore s princípom právnej istoty a princípom zákazu retroaktívneho pôsobenia právnych noriem. V súvislosti s touto argumentáciou okresný súd poukázal na to, že predmetný nález Ústavného súdu SR len zhrnul postup všeobecných súdov práve v súvislosti s nadobudnutím vlastníckeho práva od nevlastníka na základe dobrej viery, stanovil, akým spôsobom majú sudy postupovať v prípade riešenia takýchto sporov. V predmetnom náleze pre všeobecné sudy bola zdôraznená povinnosť zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétného prípadu v záujme dosiahnutia spravodlivého vyriešenia veci.

18. Okresný súd pri právnom posúdení veci vychádzal z právnych záverov a úvah Ústavného súdu SR v Náleze I ÚS 549/2015, právne závery z nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 239/2016 na ktoré sa odvolávali žalobcovia neakceptoval.

19. V ďalšom štádiu sa okresný súd zaoberal: a) otázkou dobrej viery (dobromyseľnosti) nadobúdateľa vlastníckeho práva, teda žalovanej, b) všeobecnými súvislosťami kolízie základných práv (vlastnícke právo pôvodného vlastníka/žalobcov/verzus vlastnícke právo nadobúdateľa/ žalovanej/), c) individuálnymi okolnosťami tejto prejednávanej veci.

20. Za preukázané vyhodnotil okresný súd v spore, že žalovaná predmetné nehnuteľnosti nadobudla na základe kúpno-predajnej zmluvy, kúpu predmetných nehnuteľností financovala prostredníctvom hypotekárneho úveru VÚB a. s. čo preukázala aj Zmluvou o financovaní bývania, č.

001/155674/10-001/00 zo dňa 5.10.2010 a Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, č. 001/155674/10-001/00. Súd upriamil pozornosť na to, že v Slovenskej republike platí pri vecných právach k nehnuteľnostiam intabulačný princíp, pri ktorom sa tieto práva evidujú v katastri nehnuteľností. Táto zásada je obsiahnutá aj v ustanovení § 70 a nasl. zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení, podľa ktorého platí, že údaje katastra nehnuteľností sú hodnoverné a záväzné ak sa nepreukáže opak. Ide vo svojej podstate o normatívne vyjadrenie zásady hodnovernosti (materiálnej publicity) katastra nehnuteľností, v zmysle ktorej sa chráni dôvera každého v správnosť údajov zapísaných v katastri. V prípade, že by boli akékoľvek problémy alebo pochybnosti, je zrejmé, že by financujúca banka VÚB a.s. neposkytla žalovanej hypotekárny úver a nezriadila by na nehnuteľnosti záložné právo. S tvrdeniami žalobcov, že žalovaná si mala preverovať históriu nadobudnutia bytu, problémy s bytom, okresný súd nesúhlasil z dôvodu, že na liste vlastníctva v čase, kedy došlo k prevodu predmetných nehnuteľností na žalovanú, preukázateľne nebola zapísaná žiadna poznámka obmedzujúca predtým prevodcov nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou, list vlastníctva na ktorom boli zapísané predmetné nehnuteľnosti v čase, keď tieto kupovala žalovaná, bol „čistý“, bez akýchkoľvek tiarch v časti C LV. Podľa názoru súdu čo sa týka nadobudnutia nehnuteľností, žalovaná bola absolútne dobromyseľná a neexistuje žiadna právna úprava (zákon) z ktorej by vyplývala žalovanej (kupujúcej) povinnosť preverovať históriu nadobudnutia bytu a skúmať, či doposiaľ realizované majetkové transakcie boli štandardné alebo nie.

21. Z vylučku Adriana Kaššaya (prevádzkuje realitnú kanceláriu od r. 2000) ako svedka sprostredkujúceho predaj nehnuteľností vyplynulo, že so žalovanou, ktorá sa na neho obrátila, uzatvorili sprostredkovateľskú zmluvu o príležitosti na uzavretie kúpnej zmluvy na byt E. A., žalovaná bola osobne na ohliadke bytu. Opísal štandardný postup realitnej kancelárie, administráciu súvisiacich dokumentov, napr. príprava návrhu kúpnej zmluvy, návrhu na vklad, overenie podpisu, znenie zmlúv a z jeho výpovede súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali vlastníctvo predávajúcich. Súd po právnej stránke jednoznačne uzatvoril, že žalovaná nadobudla v žalobe vymedzené nehnuteľnosti absolútne v dobrej viere.

22. Čo sa týka žalobcov, súd v ich prípade konštatoval preukázanú nedbalosť ako vlastníkov, jednak neuhradili nájomné v minulosti, keď ku dňu 23.2.2005 predstavoval ich dlh na nájomnom sumu 33.492,- Sk s príslušenstvom, čo vyplynulo aj z rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/14/2007 zo dňa 18.3.2010 na str. 2, a práve tie ich dlžoby boli dôvodom, že nehnuteľnosti tvoriace predmet aktuálne posudzovanej žaloby boli dané spoločnosťou vlastníkov bytov do dražby. Žalobcovia sú a boli aj v minulosti exekučnými dlžníkmi (vystupujú ako povinní vo viacerých exekučných konaniach) čo preukazovali listinné dôkazy, ktoré do konania doložila žalovaná. Žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti dražby žalobou doručenou súdu 23.11.2005, meritórne o tejto žalobe bolo rozhodnuté až v roku 2010. Novelou zákona č. 584/2008 Z. z. bol do Občianskeho súdneho poriadku zavedený § 44a, podľa ktorého v tom čase účastník konania bol oprávnený podať na príslušnú správu katastra nehnuteľností návrh na zápis začatia súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam alebo súdneho konania o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby. V dôvodovej správe k návrhu zákona sa uvádza, že v ustanovení § 39 katastrálneho zákona je umožnené oprávneným osobám prívodiť poznámku v katastri.

23. Okresný súd zdôraznil význam ochrany nadobudateľov nehnuteľností, aby títo mali vedomosť o prípadnom prebiehajúcom súdnom konaní k nehnuteľnosti tvoriacich predmet prevodu. Poznámka bude mať iba informatívny charakter, nebude predstavovať prekážku nadobudnutia nehnuteľnosti vo vzťahu ku ktorej sa vedie súdne konanie. Právna úprava ohľadom zápisu informatívnej poznámky je účinná od 15.10.2008, teda bola účinná už v čase keď ešte prebiehalo konanie o žalobe žalobcov o neplatnosť dražby nehnuteľnosti, znamená to, že žalobcovia mohli v zmysle § 44a Občianskeho súdneho poriadku uplatniť návrh, resp. podať návrh u katastra na zápis informatívnej poznámky o tom, že sa vedie súdne konanie o neplatnosť dražby. Okresný súd poukazuje aj na § 372 písm. p) OSP, podľa ktorého na konania začaté pred 15.10.2008 sa použijú predpisy účinné od 15.10.2008, ak nie je ďalej ustanovené inak.

24. Súd konštatoval, že žalobcovia nedbalým konaním - nepodaním návrhu na zápis poznámky o začatí súdneho konania o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby spôsobili, že byt mohol byť opakovane prevádzaný bez toho, aby tretie strany boli informované o súdnom konaní o neplatnosť dražby. Na jednej strane žalobcovia viedli súdne konanie o neplatnosť dražby k vlastnému bytu a na druhej strane

sa nezaujímali, čo sa s ich bytom deje, resp. čo sa môže s bytom diať. Navyše, žalobcovia boli počas celého konania o neplatnosť dražby zastúpení advokátom. V prípade, ak by žalovaná mala na základe informatívnej poznámky týkajúcej sa bytu vedomosť, že prebieha konanie o neplatnosť dražby bytu, je zrejmé, že by predmetný byt v žiadnom prípade nekúpila.

25. Žalobcovia sa nedbanlivo správali aj z toho dôvodu, že v čase, kedy bola napadnutá neplatnosť dražby z ich strany, existoval inštitút predbežných opatrení (teraz neodkladných opatrení) a zo strany žalobcov hoc bol podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia 29.11.2005 voči žalovanému JURIDICA Slovakia, s. r. o., spoločenstvu vlastníkov bytov a Petrovi Noskovi, tento návrh zobrali späť podaním doručeným súdu 17.1.2006 z dôvodov, že z ich strany (žalobcov) malo dôjsť k odovzdaniu bytu. Napokon aj ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia (ako to vyplýva z obsahu spisu 7C/327/2005) zobrali žalobcovia späť, argumentovali tým, že v dobe podania návrhu už bol vlastníkom bytu iný, podali opätovne nový návrh predbežného opatrenia a kým súd o ňom stihol rozhodnúť, byt zmenil vlastníka a bol prevedený na spoločnosť BOBI, s.r.o. Z výpovede žalobcu na pojednávaní 25.4.2008 nebolo súdu zrejmé prečo žalobcovia nepodali návrh na nariadenie predbežného opatrenia obmedzujúce možnosť nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou, pretože o takomto návrhu by súd musel rozhodnúť a pokiaľ by vydal/ nariadil predbežné opatrenie v roku 2005, 2006, príp. 2007, nemuselo dôjsť k prevodu nehnuteľností na žalovanú. Žalobcovia hoc vedeli, že existuje inštitút predbežného opatrenia, z nepochopiteľných dôvodov aj tie návrhy, ktoré uplatnili zobrali späť a nový návrh nepodali.

26. V súhrne všetkých okolností okresný súd poskytol ochranu žalovanej, ktorá odvodzovala svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý bol posúdený hoc ako absolútne neplatný úkon, avšak súd mal preukázanú dobrú vieru žalovanej ako nadobúdateľa, ako nevyhnutný predpoklad pre tento originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva.

27. Žalovanej v spore plne úspešnej priznal súd podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcom 1/, 2/ v celom rozsahu. Dodal, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia postupom podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

28. Voči rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Domáhali sa jeho zmeny, v rámci nej žiadali žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a priznať im náhradu trov konania. Podľa ich názoru súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a nevyšporiadal sa so všetkými podstatnými argumentmi a otázkami. Prioritne namietali záver súdu o ich nedbalom konaní vo veci ochrany vlastníckeho práva k bytu. Tvrdili, že postupovali tak ako im to umožňovali v tom čase účinné právne predpisy, podali žalobu o neplatnosť dražby, pretože dražbou boli zbavení vlastníctva bytu, v konaní riadne pokračovali až do jeho právoplatného skončenia. Za nesprávny a neprimerane prísny považujú záver súdu konštatujúci ich nedbalé konanie spočívajúce v tom, že napriek zákonnej možnosti nepodali na kataster návrh na zápis informatívnej poznámky o prebiehajúcom súdnom spore o neplatnosť dražby. V súvislosti s týmto názorom súdu poukazujú na ustanovenie § 44a Občianskeho súdneho poriadku v účinnom znení v dobe rozhodovania o neplatnosti dražby, predmetné ustanovenie zakotvuje právo a nie povinnosť účastníka konania podať takýto návrh s tým, že ak ho nepodá, následkom bude strata možnosti úspešne sa domáhať určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam voči nadobúdateľom, ktorí boli pri nadobúdaní veci dobromyseľní. Oni neboli povinní nechať zapísať poznámku v katastri, pretože ich vlastnícke právo v tom čase malo povahu absolútneho subjektívneho práva pôsobiaceho voči všetkým a ktoré im nemožno odňať. Napokon vyhľadali pri ochrane svojho vlastníctva odbornú právnu pomoc a na základe poskytnutých právnych rád a informácií aj konali. Sledovali prevody ich bytu, zaujímali sa o to, čo sa s ich bytom deje. Podali aj návrh na predbežné opatrenie. Osoby, ktoré však organizovali neplatnú dražbu, aj následné podvodné prevody, využívali skutočnosť, že predbežné opatrenie musí smerovať voči konkrétnej osobe ktorej sa zakazuje s bytom nakladať. Tú nevedeli zabezpečiť, pretože osoba zapísaná ako vlastníka v čase podania návrhu na predbežné opatrenie nebola totožná s osobou zapísanou v čase rozhodovania o predbežnom opatrení, t. j. vlastníci sa menili rýchlejšie, ako stihol súd rozhodovať. Práve preto zobrali návrh na predbežné opatrenie/opatrenia späť. O byt ich pripravila organizovaná skupina osôb trestným činom a jej následné prevody boli uskutočnené na osoby prepojené s páchatelmi, ich nezastavili ani orgány činné v trestnom konaní, kataster a ani súdy, ani skutočnosť, že prevádzali byt skôr ako bol zapísaný skorší prevod a mimo poradie podaných návrhov na katastri, t. j. cez spriaznenú osobu. V prípade možnosti žalovanej

preveriť si na katastri okolnosti predchádzajúcich prevodov súd skonštatoval, že jej takúto povinnosť zákon neukladá, ale ani oni neboli povinní dať návrh na zápis poznámky a názor, že by nepodanie takéhoto návrhu na kataster mohlo byť považované za nedbalosť sa v judikatúre objavuje prvýkrát až v roku 2016. Ak je nedbalosťou nepodanie návrhu na zápis poznámky do katastra v čase, keď v obdobných sporoch vlastníci uspeli aj bez zápisu poznámky, určite nie je možné považovať za obozretné konanie, nepreverenie predchádzajúcich prevodov iba s poukazom na to, že žiadny predpis takúto povinnosť neukladá.

29. Ich počínanie nemožno vyhodnotiť ako nedbalé. Napokon, nedbanlivé nie je podľa ich názoru ani neplatenie úhrad spojených s užívaním bytu riadne a včas, pretože do omeškania sa môže dostať ktokoľvek z rôznych, mnohokrát aj z objektívnych príčin. Súd neskúmal v súdnej veci podrobnosti v otázke neplatenia za byt, len sa stotožnil s argumentáciou žalovanej. Stratu ich vlastníctva spôsobil protiprávny akt, neplatná dražba a protiprávne úkony v podobe zatajenia konania dražby, zámerné ocenenie inej nehnuteľnosti, následná nemožnosť namietat' výšku znaleckej hodnoty, nemožnosť vyplatiť dlh pred príklepom a v neposlednom rade aj rad podvodných prevodov na spriaznené osoby, až na žalovanú.

30. Odvolatelia dodávajú, že v čase rozhodovania súdu bol a stále je v právnom poriadku pevne zakotvený princíp nemo plus iuris, aj zásada, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. V slovenskej súdnej praxi na túto otázku nie je názor jednotný, prevládajú ale názory prikláňajúce sa k ich argumentácii. Ústavný súd SR v krátkom čase po sebe vyslovil dva protichodné názory, v súdnej veci mal okresný súd aplikovať/vykladať právnu normu chrániacu vlastníka, napriek tomu sa rozhodol vychádzať z menšinového názoru senátu Ústavného súdu SR bez toho, aby podrobnejšie rozviedol dôvody svojho postupu. Bolo žiaduce, aby okresný súd náležite zdôvodnil, prečo odmietol aplikovať platné právo a prečo uprednostnil právnu zásadu, ktorá má síce svoju silu, váhu a relevanciu, ale nemôže prelomiť vlastnícke právo. Domnievajú sa preto, že právny názor súdu vyslovený v napadnutom rozsudku odporuje čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorého vlastnícke právo každého vlastníka požíva rovnakú zákonnú ochranu.

31. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku v celom rozsahu. Stotožnila sa s konštatovaným záverom okresného súdu, že žalobcovia boli nedbalými vlastníkami. Svojím vlastným konaním, neuhrádzaním nájomného v minulosti (ku dňu 23.2.2005 predstavoval ich dlh na nájomnom vo výške sumy 33.492,- Sk a príslušenstvo) spôsobili, že nehnuteľnosti tvoriace predmet aktuálneho sporu boli dané spoločnosťou vlastníkov bytov do dražby. Žalobcovia boli v minulosti exekučnými dlžníkmi.

32. Žalovaná poukazuje na novelu Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorou bolo do Občianskeho súdneho poriadku zakotvené ustanovenie § 44a, podľa ktorého účastník konania je oprávnený podať na príslušnej správe katastra nehnuteľnosti návrh na zápis začatia súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam alebo súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. K dôvodovej správe k návrhu zákona, ktorým sa menil Občiansky súdny poriadok, sa k § 44a uvádza: „v ustanovení § 39 zákona č. 162/1995 (katastrálny zákon) je umožnené oprávneným osobám privediť poznámku v katastri. Z nepochopiteľných dôvodov bolo v minulosti ustanovenie umožňujúce účastníkom súdneho konania privediť poznámku v katastri vypustené. Prioritne je potrebné chrániť nadobúdateľov nehnuteľností, aby mali vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní týkajúcom sa prevádzanej nehnuteľnosti. Poznámka bude mať iba informatívny charakter a nebude predstavovať prekážku nadobudnutia nehnuteľnosti (jej prevodom) vo vzťahu ku ktorej sa vedie súdne konanie“.

33. Žalobcovia sa od roku 2005 domáhali určenia neplatnosti dražby až po rok 2011, keď Najvyšší súd SR rozsudkom meritórne o neplatnosti dražby rozhodol. Od roku 2008 mohli v zmysle § 44a OSP podať návrh na zápis na začatie súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetného bytu. Neurobili tak, svojim nedbalým konaním spôsobili, že byt mohol byť opakovane prevádzaný bez informovania o konaní o neplatnosti dražby. Ona ak by mohla mať na základe informatívnej poznámky na LV č. XXXX v k. ú. T. týkajúcej sa bytu vedomosť o konaní o neplatnosti dražby, v žiadnom prípade by predmetný byt nekúpila. Žalobcovia bez zrejmeého dôvodu siahli predbežné opatrenie na obmedzenie nakladania s nehnuteľnosťou a nový návrh na vydanie predbežného opatrenia nepodali. V prípade, ak by žalobcovia podali nový návrh na vydanie predbežného opatrenia, o tomto by súd musel rozhodnúť a pokiaľ by súd predbežné opatrenie v roku 2005, 2006, prípadne 2007 vydal, nemuselo dôjsť k prevodu nehnuteľností na ňu.

34. Považuje aplikáciu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16. marca 2016 v súdenom prípade za absolútne vhodnú. Okresný súd v súlade s odporúčaním vysloveným v náleze Ústavného súdu SR správne skúmal a posudzoval otázku jej dobromyseľnosti, ktorá prioritne spočíva vo viacerých bodoch: a) oslovila za účelom kúpy bytu realitnú kanceláriu ktorej riadne zaplatila za preverenie LV, sprostredkovanie a vypracovanie kúpnych zmlúv v dobe, keď byt bol na LV č. XXXX v k. ú. T. zapísaný bez tiarch (teda „čistý“), čo potvrdil aj majiteľ realitnej kancelárie Adrian Kaššay, c) požiadala a dostala hypotekárny úver od VÚB, a.s., ktorá rovnako skúmala stav na dotknutom liste vlastníctva, ktorý vyhodnotila tiež ako „čistý“, v dôsledku čoho je poskytla hypotekárny úver a zriadila si k bytu záložné právo, d) predávajúcim manželom A. riadne a včas uhradila kúpnu cenu za byt.

35. Navyše, totožnou právnou problematikou sa vo svojej rozhodovacej činnosti zaoberal už aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Cdo 71/2011 zo dňa 27.2.2013, konštatoval vo svojich záveroch, že nemožno vylúčiť situáciu, keď proti princípu ochrany práva pôvodného vlastníka bude pôsobiť princíp ochrany dobrej viery nového nadobúdateľa. V súvislosti s riešením kolízie týchto princípov dovolací súd zastával názor, že ochranu skutočného vlastníka zaručovanou zásadou „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“, možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa len celkom výnimočne, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zjavné, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľnosti ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu požadovať, nemal, prípadne nemohol mať (z hľadiska kritéria priemerne obozretného jedinca) dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaný v katastri (evidencii) nehnuteľnosti, takéto právo nesvedčí.

36. Obdobnou problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd Českej republiky, napr. v náleze sp. zn. III. ÚS 247/14 z 28.1.2016 zhrnul svoju doterajšiu judikatúru s jasným záverom o originálnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, ktorému treba poskytnúť ústavno-právnu ochranu ak odvodzuje svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľnosti od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoc aj absolútne neplatným. Nevyhnutným predpokladom pre tento originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa. Potom už zistenie, že osoba bola v dobrej viere zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu. Uprednostnenie princípu právnej istoty dobromyseľným nadobúdateľom pred ochranou vlastníckeho práva pôvodných vlastníkov sa zjavne pod vplyvom uvedeným judikatúrnych záverov postupne prejavuje aj v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, napr. v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/811/2014 z 18.11.2015, v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/115/2017 z 28.2.2018. Napokon aj v náleze I. ÚS 151/2016 zo dňa 3.5.2017 bola konštatovaná povinnosť prvostupňového súdu skúmať dobromyseľnosť nadobúdateľa. Okresný súd sa správne a ústavno-konformne zaoberal: otázkou dobrej viery/dobromyseľnosti nadobúdateľa vlastníckeho práva ňou - žalovanou, všeobecnými súvislosťami kolízie základných práv (vlastnícke právo pôvodného vlastníka/žalobcov vs. vlastnícke právo nadobúdateľa/žalovanej), individuálnymi okolnosťami rozhodovaného prípadu.

37. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k predchádzajúcej písomnej reakcii zotrvali na dôvodoch svojho odvolania aj na tvrdeniach v ňom uvedených. Opakovane poukazujú na to, že v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015-33 bola zdôraznená povinnosť všeobecných súdov zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétneho prípadu v záujme dosiahnutia spravodlivého riešenia veci. Žalobcovia tvrdia, že oni postupovali tak ako im umožňovali v tom čase účinné právne predpisy, ich konanie bolo v tej dobe plne v súlade s terajšou legislatívou i konštantnou judikatúrou.

38. Dlž na úhradách za byt, pre ktorý bol podaný návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby, bol vo výške 33.492,- Sk (v prepočte na eurá - 1.111,73 eur). Uvedená dlžná suma bola čiastočne po výzve uhradená vo výške 15.000,- Sk (497,90 eur) a ďalšou splátkou vo výške 7.000,- Sk (232,36 eur), z čoho vyplýva, že dražba bytu sa uskutočnila na základe dlhu vo výške 381,47 eur, navyše bola vykonaná v rozpore s platnými právnymi predpismi. ňou došlo k nezákonnému zásahu do ich vlastníckeho práva, boli zbavení vlastníctva k nehnuteľnosti bez možnosti brániť sa. Neboli nedbalí, pretože podali včas žalobu u súdu o neplatnosť dražby, v súdnom konaní boli úspešní, podali aj trestné oznámenie, z ich konania je zjavné, že im na vlastníctve záležalo a mali potrebu problémovú situáciu riešiť, napokon ju riešili včas.

39. Apelujú na súd, keď sa rozhodol využiť a vziať do úvahy pri rozhodovaní vyššie uvedený nález ÚS SR, aby prihliadol na povinnosť zohľadniť špecifické okolnosti a individuálne súvislosti konkrétneho prípadu. Pokiaľ proti sebe stojí nedbalosť a dobromyseľnosť je nutné, aby tieto dva aspekty boli riadne preukázané. Opätovne navrhujú, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a ich žalobe vyhovel v celom rozsahu, žiadajú priznať aj náhradu trov konania.

40. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie podali v zákonnej lehote na to oprávnené strany sporu proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

41. Krajský súd konštatuje, že v súdnej veci okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie z ktorého riadne zistil aj ustálil skutkový stav, pri rozhodovaní zohľadnil individuálne okolnosti, osobitosť prejednávaneho prípadu, čo v písomnom odôvodnení rozhodnutia aj akceptovateľne zodpovedal. Po obsahovej stránke rozhodnutie spĺňa zákonné požiadavky riadne vyargumentovaného rozhodnutia, okresný súd v ňom uviedol, ktoré vecné otázky riešil, prečo a z akých dôvodov sa priklonil k obrane žalovanej, prečo vychádzal v súdnej veci z právnych úvah Ústavného súdu SR v Náleze I ÚS 549/2015 a ktoré individuálne okolnosti považoval za určujúce, keď pri zistenej kolízii práva pôvodného vlastníka/vlastníkov a práva dobromyseľného nadobúdateľa na súdnu ochranu, priorizoval právo na ochranu u žalovanej ako nadobúdateľa nehnuteľnosti v dobrej viere. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil za neakceptovateľný odvolací argument žalobcov, ktorým namietali nedostatok dôvodov rozhodnutia.

42. V súdnej veci je nepochybne preukázané, že žalobcovia 1/, 2/ boli v minulosti vlastníkami 3-izbového bytu č. 21, nachádzajúceho sa na ulici Rázusovej v Martine, č. vchodu 1 na 6. nadzemnom podlaží bytového domu súp. č. XXXX a prislúchajúceho podielu k parcele na ktorom bytový dom je postavený a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Spoločenstvo vlastníkov bytov, Rázusova 1, Martin v dôsledku, že viedlo pohľadávku voči žalobcom - dlh za úhrady spojené s užívaním bytu, pristúpilo k podaniu návrhu o dražbu bytu žalobcov, uvedená dražba sa konala 27.10.2005. Žalobcovia 1/, 2/ včas podali žalobu o neplatnosť dražby u súdu, skutočnosť, že dražba bola vykonaná v rozpore s právom konštatoval v právoplatnom rozsudku Okresný súd Ružomberok vydanom v konaní č. 3C/14/2007 a v potvrdzujúcom rozsudku Krajský súd v Žiline vydanom v konaní č. 9Co/204/2010. Odvolací súd súhlasí so žalobcami, že podanie žaloby o neplatnosť dražby nimi v rozhodnej dobe je zákonom prípustným nástrojom ochrany ich práva, ďalej súhlasí s ich tvrdením, že neplatnou dražbou bolo zasiahnuté do ich práva vlastníť majetok a v dôsledku právoplatnými rozhodnutiami súdov konštatovanej neplatnosti dražby vydražiteľ sa nestal vlastníkom bytu, následne všetky ďalšie realizované prevody mali charakter prevodov medzi nevlastníkmi.

43. Bez akýchkoľvek pochyb predmetný byt bol dotknutý ďalšími zmenami, dochádzalo k ďalším prevodom, jednak z vydražiteľa T. W. na Mareka Potaša kúpnu zmluvou zo dňa 4.11.2005, z Mareka Potaša na spoločnosť BOBI, s.r.o. Martin na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.11.2005 a zo spoločnosti BOBI, s.r.o. na manželov A. (E.V. a Y. A.) kúpnu zmluvou zo dňa 2.12.2005. Aj sled uvedených udalostí svedčí o tom, že k prevodom došlo v krátkej dobe po uskutočnení dražby bytu. Dokazovanie ale nepreukázalo, že by mala byť do tohto procesu tzv. „reťazenia uvedených prevodov „zainteresovaná žalovaná.

44. Na žalovanú bol byt prevedený manželmi A. na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 6.10.2010, teda po uplynutí 5 rokov od realizovania prevodu bytu do ich vlastníctva na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 2.12.2005. V dobe nadobúdania nehnuteľnosti žalovanou na príslušnom liste vlastníctva nebola vyznačená informatívna poznámka o žiadnom prebiehajúcom súdnom konaní, nebola vyznačená žiadna ťarcha obmedzujúca prevod nehnuteľnosti, k bytu svedčil tzv. čistý list vlastníctva. Žalovanej kúpu nehnuteľnosti sprostredkovala realitná kancelária, kúpu nehnuteľnosti financovala z hypotekárneho úveru so zriadením záložného práva v prospech banky, následne prebehlo aj vkladové konanie u príslušného katastra a na liste vlastníctva bola žalovaná zapísaná ako vlastníčka bytu (aj príslušenstva) - všetky uvedené procesy svedčia o štandardných postupoch prevodu a tvoria súvislý na seba nadväzujúci sled udalostí, ktoré vyvolali/ založili u žalovanej dobrú vieru v tom, že byt nadobudla v súlade s právom. Povinnosťou žalobcov bolo preukázať nedobromyseľnosť žalovanej, prípadne okolnosti narušujúce dobromyseľné nadobúdanie bytu žalovanou, jej dobrú vieru, žalobcovia ale

dôkazné bremeno v tomto smere neunesli. Neposkytli v priebehu sporu a neuvádzali logické a právne relevantné skutkové tvrdenie ani na podľa názoru odvolacieho súdu zásadnú/ určujúcu otázku - prečo nevyužili v priebehu súdneho konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby zákonom prípustný prostriedok ust. § 44a Občianskeho súdneho poriadku - podaním návrhu u príslušného katastra na zápis poznámky o prebiehajúcim konaní. Ich názor/ tvrdenie, že podanie takéhoto návrhu bolo „ iba „ ich oprávnením a nie povinnosťou svedčí o tom, že ako vlastníci (namietajúci neplatnosť dražby bytu) neochraňovali svoje práva v mantineloch zákonom umožnených, pri ochrane svojho práva neboli ostražití, dôslední, konali napokon aj nedbalo. Podaním návrhu o zápise informatívnej poznámky o prebiehajúcim súdnom konaní zákonodarca sledoval ochranu dobromyseľných nadobúdateľov, avšak podľa názoru odvolacieho súdu predmetný právny prostriedok poskytoval aj subjektom, ktorý napr. v súdnom konaní sa domáhali vlastníctva k nehnuteľnosti, vyhnúť sa riziku, že hoc by boli úspešní v súdnom spore, ale môžu prísť o svoje vlastníctvo v prípade prevodu v dôsledku dobrej viery nadobúdateľa. Ak by žalobcovia minimálne zápis o informatívnej poznámke u katastra uplatnili, žalovaná v dobe procesu prevodu bytu by už bola znalá (informovaná) o prebiehajúcim súdnom konaní, o jeho predmete a mohla vyhodnotiť či nehnuteľnosť odkúpi alebo nie. V súdnej veci z tohto pohľadu žalovaná nemala možnosť sa dozvedieť o tom, ako opustila vec vlastnícku sféru žalobcov a ako sa vec dostala na list vlastníctva prevodcu/ prevodcov. Je jednoznačné, že okresný súd splnil svoju povinnosť a zaoberal sa individuálnymi okolnosťami, ktoré v súdnej veci vyvstali a právnu vec účastníkov uzavrel aj právne po zohľadnení a vyhodnení všetkých individuálnych súvislostí prípadu.

45. Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu. Otázkou dobrej viery takéhoto nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak všeobecné súdy musia vždy riadne zaoberať pri jeho spochybňovaní treťou osobou - uvádza Ústavný súd SR v náleze (v bode 15) I.ÚS 549/2015 - 33 zo dňa 16.3.2016. V predmetnom Náleze Ústavný súd postavil „ na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe dobrej viery. Tým vyvstáva kolízia princípu ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa a princípu ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka a pre prípad že nemožno zachovať maximum z oboch základných práv (ako sa stalo aj v aktuálne posudzovanej veci), podľa názoru Ústavného súdu SR „ treba prihliadnúť na princíp všeobecnej spravodlivosti a zvažovať všeobecné súvislosti daného typu kolízie základných práv ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má pri tom niest' nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastnícku sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní „. Predmetné právne úvahy a závery Ústavného súdu SR prijaté v náleze I.ÚS 549/2015 - 33 zo dňa 16.3.2016 dopadajú podľa názoru odvolacieho súdu aj na aktuálnu sporovú vec a okresný súd ich aj správne premietol do odvolaním napadnutého rozhodnutia.

46. V súhrne konštatovaných súvislostí krajský súd nemohol odvolaniu žalobcov vyhovieť a z dôvodu vecnej správnosti potvrdil rozsudok v odvolaním napadnutom výroku v ktorom okresný súd žalobu žalobcov zamietol.

47. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd správne a v súlade s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal v spore úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu voči žalobcom v spore neúspešným.

48. Krajský súd sa nedotýkal odvolaním nenapadnutého výroku I., rozsudku.

49. V odvolacom konaní žalobcovia úspešní neboli, žalovaná bola úspešná v celom rozsahu, odvolací súd zohľadňujúc úspech/neúspech strán v spore podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal žalovanej voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania, dodáva že výške týchto trov rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

50. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.